

2

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. _____ /2006

DECIZIA nr. 1202/R

Ședința publică din 15 Noiembrie 2007

Completul compus din:

- Președinte

- Judecător

- Judecător

Grefier - _____

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor formulate de pârâții
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR prin **DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BRAȘOV**, cu sediul în Brașov str. Stadionului nr.15 județul Brașov și **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc str. Revoluției din Decembrie nr.20 județul Harghita, împotriva sentinței civile nr.1988/05.06.2007, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. _____ /2007.

În lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Mersul dezbaterilor și susținerile reprezentantului reclamantului-intimat au fost consemnate în încheierea de ședință din 08.11.2007, care face parte integrantă din prezenta decizie, a cărei pronunțare a fost amânată la 15.11.2007.

CURTEA,

Prin sentința civilă nr. 1988 din 5 iunie 2007, Tribunalul Harghita a admis acțiunea formulată de reclamantul _____ în contradictoriu cu pârâta D.R.V. Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita și a anulat decizia nr. 58 din _____ 2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, precum și actul constatator nr. _____ din _____ 2002, emis de Biroul Vamal Miercurea Ciuc privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că prin actul constatator contestat pe cale administrativă, s-a luat măsura recalculării drepturilor vamale privind autoturismul _____ cu datele de identificare indicate, motivat de împrejurarea că prin adresa nr.

din _____ 2002, DGV București a adus la cunoștința autorității vamale că factura proformă prezentată este nereală, iar factura comercială reală este emisă de un alt titular, fapt confirmat de administrația vamală austriacă.

Instanța a reținut din actele dosarului că așa cum rezultă din factura proformă de la fila 64, autovehiculul aflat în litigiu a fost cumpărat de numitul _____ însă contractul de leasing din _____ 2001 a fost încheiat între reclamant, în calitate de cumpărător și Daxl Leasing, în calitate de vânzător. Astfel, prima instanță a apreciat că informațiile pe care s-au bazat susținerile părților nu au fost dovedite, precizând că falsitatea facturilor care au stat la baza acordării regimului vamal preferențial, este o simplă susținere ce derivă dintr-o adresă a autorității vamale austriece și că nu s-a constatat de o instanță judecătorească falsitatea actelor. Instanța de fond a avut în vedere și faptul că prin Rezoluția din 8 decembrie 2003 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamantului.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu recurs de ambele părți.

Recurenta ANV, prin D.R.A.O.V. Brașov a solicitat modificarea în sensul respingerii acțiunii contestatorului, motivând că atragerea răspunderii fiscale, cu caracter vamal, nu este condiționată de incidența unei condamnări sau acțiuni de înscriere în fals, simpla prezentă a unor date nereale în cuprinsul unui înscris ce are caracter oficial fiind de natură a declanșa obligația fiscală. S-a criticat și faptul că prima instanță a ignorat cu desăvârșire forța probantă a adresei autorității vamale austriece, cu atât mai mult cu cât această adresă este însoțită și de contractul de vânzare-cumpărare ce atestă operațiunea comercială ce a avut ca obiect autoturismul. S-a mai subliniat faptul că titularul regimului de admitere temporară aferent autoturismului solicitat și acordat prin declarația vamală nr. _____ din _____ 2001 a fost reclamantul, acesta fiind și responsabilul financiar, situația fiind la fel în cuprinsul declarației vamale nr. _____ din _____ 2002 prin care a fost încheiat regimul de admitere temporară.

Recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a solicitat, la rândul său, casarea hotărârii și pe fond, respingerea acțiunii reclamantului, deoarece, cu ocazia controlului ulterior a originii mărfii s-a constatat că factura proformă emisă în baza unui contract de leasing, în temeiul căreia s-a decis admiterea temporară a autoturismului și acordarea unor facilități la plata taxelor vamale, nu a fost emisă de exportator pe numele titularului, deci nu este cea reală. În motivarea justeții recalculării taxelor vamale, recurenta a invocat și adresa emisă de autoritatea vamală austriacă, prin care se comunică faptul că factura

u

proformă nu a fost emisă de firma Gottfried Daxl Gmbh & Co și ca atare originea preferențială nu se confirmă, fiind transmisă și copia contractului de vânzare-cumpărare încheiat la _____ 2001 din care rezultă că autovehiculul în cauză a fost vândut de firma Gerhard Sulzbacher GMBH & CO KG numitului _____ pentru export. Totodată, titularul declarațiilor vamale de tranzit, de admitere temporară și de import definitiv fiind reclamantul, recurenta a precizat că acesta este și debitorul datoriei vamale, în condițiile în care achiziționarea autoturismului s-a făcut prin _____ care a furnizat cumpărătorului un contract de leasing și o factură proformă care nu erau reale.

Reclamantul intimat _____ a formulat concluzii scrise, solicitând respingerea recursurilor celor două părâte, deoarece, așa cum rezultă din dosarul nr. _____ /2003 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc, documentele privind introducerea în țară a autoturismului, nu au fost semnate de el ci au fost semnate în fals de numitul _____. S-a mai precizat că după scoaterea sa de sub urmărire penală nu s-a acționat la instanța civilă pentru constatarea falsului și anularea actului a cărui falsitate se invocă, astfel că o simplă adresă comunicată din Austria și fără o dezbatere contradictorie pe bază de probe nu poate demonstra nevalabilitatea facturii proforme.

Intimatul a mai susținut că autoturismul a fost introdus în țară de numitul _____ de la care el l-a cumpărat ulterior introducerii în țară, context în care taxele vamale de import sunt datorate de titularul importului efectuat și nu de dobânditorul subsecvent. Mai mult decât atât, intimatul a susținut că faptul că declarația de import este pe numele său se datorează culpei funcționarilor vamali.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevederilor art. 304/1 Cod procedură civilă, instanța constată că recursurile celor două părâte sunt fondate.

În primul rând, împrejurarea că reclamantul a fost scos de sub urmărire penală în dosarul nr. _____ /2003 al Judecătoriei Miercurea Ciuc, nu determină absolvirea de răspundere în materia dreptului fiscal. Din constatările reținute în rezoluția de scoatere de sub urmărire penală, rezultă că factura proformă cu nr. 378 din 22 august 2001 și contractul de leasing aferent au fost prezentate organului vamal pentru a beneficia de concesiile tarifare, iar importul a fost lichidat la valoarea reziduală în baza facturii fiscale nr. _____ din _____ 2002 emisă de firma Daxl Leasing. La biroul vamal Miercurea Ciuc s-au prezentat _____ împreună cu _____ și, deși nu s-a reținut vreo intenție frauduloasă, considerându-se că nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni, instanța de fond era obligată de a analiza

documentele prezentate biroului vamal prin prisma dispozițiilor legale în materie fiscală.

Apărările intimatului reclamant sunt contradictorii, întrucât deși se acceptă că s-a făcut cercetare penală cu privire la achiziționarea în cursul anului 2001 a mai multor autoturisme din Austria în sistem leasing, se susține că nu s-a acționat în instanță civilă pentru constatarea falsului, precizându-se că o simplă adresă comunicată de Austria, nu poate demonstra nevalabilitatea facturii proformă.

Aceste susțineri sunt contrazise de actele dosarului vamal și documentele avute la dispoziție de autoritățile vamale române, fiind organul care a soluționat contestația.

Adresa autorității vamale austriece nu este o simplă comunicare, o „simplă adresă” ci relevă fapte concrete privind modul în care s-au emis facturile fiind evidentă neconcordanța cu factura proformă prezentată la biroul vamal în vederea obținerii facilităților fiscale. Actul de la fila 41 dosar fond, autoritățile vamale au arătat fără echivoc faptul că, pentru autoturismul _____ și _____, printre cele prezentate în cel din litigiu, nu au fost prezentate documente administrative austriece, fiind anexate copiile facturilor. Deci nu sunt simple adrese, ci sunt documente care atestă o altă stare de fapt decât cea avută în vedere la acordarea regimului preferențial, fiind prezentate probe în acest sens, documente care în contextul celor arătate nu au fost ignorate de instanță și în mod greșit s-a considerat că nu posedă valoare probatorie.

Totodată, nu se poate face abstracție nici de faptul că reclamantul este trecut ca titular al declarației vamale de import temporară și de import definitiv și că la baza acordării facilității vamale a stat o factură proformă care, în mod evident, dovedit nu era reală și că contract de leasing, furnizate de _____ se poate reține apărarea reclamantului că, deși este trecut numele reclamantului în declarația de import, semnătura aparține lui _____

_____, fie și pentru faptul că în rezoluția parchetului, invocată în _____, tocmai de reclamant, se precizează că, faptul că numitul _____ a completat declarațiile de admitere temporară în _____ locul titularului de import, este lipsit de importanță juridică, cu _____ mult cu cât toate semnăturile aparțin titularilor de import (fila 3 _____ fond).

În cazul dedus judecății, are importanță pentru reclamant faptul că _____ importatorului în vederea stabilirii regimului preferențial tocmai pentru că _____ au fost prezentate documente care nu puteau sta la baza acordării acestui regim. Fiind vorba de operații de leasing, trebuia prezentate și contracte legal încheiate, or, tocmai s-a dovedit _____ documentele transmise de autoritățile vamale austriece. _____

Faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nu anulează calitatea de debitor al datoriei vamale confite titularului declarației vamale acceptate și înregistrate, în baza documentelor care nu respectă condițiile reglementate imperativ de OG 51/1997, republicată.

În contextul celor arătate, văzând și prevederile art. 312 al. 2 Cod procedură civilă, ambele recursuri vor fi admise și hotărârea primei instanțe modificată în sensul respingerii acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală de Finanțări Publice Harghita, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Revoluției din Decembrie, nr. 20, județul Harghita și A.N.V. București, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu sediul în Brașov, str. Stadionului, nr. 15, județul Brașov, împotriva sentinței civile nr. 1988 din 5 iunie 2007, pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr. 1182/96/2006.

Modifică hotărârea atacată în sensul că respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul domiciliat în Miercurea Ciuc, str. nr. județul Harghita, prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 58 din 2006 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și anularea Actului constatator nr. din 2002, emis de Biroul Vamale Miercurea Ciuc.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 15 noiembrie 2007.
PREȘEDINTE, JUDECĂTORI,

Red. Tehnored. BI/3ex
Jud. fond. ( )
-20.12.2007-

TRIBUNALUL HARGHITA
MIERCUREA CIUC
SECȚIA CIVILĂ

GREFIER,

Prezenta copie fiind conformă cu originalul său aflat în dosarul acestui tribunal.

Nr. ... 2006 ... se legalizează de noi
M-CIUC la, 26.11.2007, 20.11.07

Grefier secție,